

Sygnatura akt I Ca 278/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 marca 2014r.

Sąd Okręgowy we Włocławku I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Andrzej Witka-Jeżewski (sprawozdawca)
Sędziowie:	SO Barbara Baranowska SO Aneta Sudomir-Koc
Protokolant:	st. sek. sąd. Renata Szatkowska

po rozpoznaniu w dniu 20 lutego 2014 r. we Włocławku

na rozprawie

sprawy z powództwa R. W.

przeciwko Powszechnemu Zakładowi Ubezpieczeń S.A. w W.

o zapłatę

na skutek apelacji powoda R. W. od wyroku Sądu Rejonowego w Lipnie z dnia 12 czerwca 2013r. wydanego w sprawie sygnatura akt I C 266/12

oddala apelację.

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Lipnie I Wydział Cywilny, w sprawie z powództwa R. W. przeciwko Powszechnemu Zakładowi Ubezpieczeń S.A. w W. o zapłatę, zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 7.700 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 28 października 2010 roku do dnia zapłaty, oddalił powództwo w pozostałej części oraz rozstrzygnął o kosztach procesu.

Sąd Rejonowy ustalił i zważył, co następuje:

W dniu 17 października 2010 roku doszło do włamania do pojazdu R. W. marki(...), rok produkcji (...), nr rejestracyjny (...). Podczas włamania dokonano licznych zniszczeń oraz kradzieży wyposażenia samochodu. W związku z tym wydarzeniem Posterunek Policji w L. wszczął dochodzenie o przestępstwo z art. 279 § 1 kk.

W chwili zdarzenia powód posiadał umowę ubezpieczenia autocasco zawartą z pozwaną Spółką. Powód telefonicznie zgłosił pozwanej roszczenie o wypłatę odszkodowania z w/w umowy. W wyniku postępowania likwidacyjnego ustalono, że koszt naprawy uszkodzonego pojazdu powoda czyni ją ekonomicznie nieopłacalną i rozliczono ją

następująco: wartość pojazdu po kradzieży z włamaniem na 23.500,00 zł; wartość pojazdu w stanie nieuszkodzonym 39.500,00 zł. Wysokość szkody ustalono na kwotę 16.000 zł i w takiej wysokości wypłacono ją powodowi w dniu 28 października 2010 r.

Powód, nie zgadzając się z ustaleniami strony pozwanej dotyczącymi określenia wysokości poniesionej szkody, zgłosił się do (...) (...) (...) w (...) celem uzyskania oceny stanu technicznego uszkodzonego pojazdu wraz z wyliczeniem kalkulacji naprawy. Za wykonanie oceny i przeprowadzenie kalkulacji zapłacił 512,40 zł.

Wartość pojazdu na dzień szkody wynosiła 41.900,00 zł. Koszt naprawy samochodu należy oszacować na 42.935,40 zł. Wartość pozostałości pojazdu powoda ustalona na dzień szkody wynosi 18.200,00 zł. Wartość szkody w pojeździe powoda wynosi 23.700,00 zł.

Stan faktyczny w sprawie w zasadzie był bezsporny i wynikał z dołączonych do sprawy dokumentów, a zwłaszcza akt szkody (...). Pozwany Zakład Ubezpieczeń uznał swoją odpowiedzialność za skutki zdarzenia z dnia 17 października 2010 r. co do zasady, kwestionując jedynie wysokość dochodzonego przez powoda roszczenia.

Sąd Rejonowy odwołał się do opinii biegłego sądowego rzeczoznawcy samochodowego z dziedziny techniki samochodowej i ruchu drogowego dr inż. P. J. A.. Ocenił ją jako rzetelną i sporządzoną przez specjalistę w dziedzinie motoryzacji, logiczną i spójną. Sąd na podstawie tej opinii dokonał ustaleń dotyczących wysokości szkody poniesionej przez powoda.

Sąd wskazał, iż podstawę odpowiedzialności pozwanego stanowi przepis art. 805 k.c. Mając powyższe na uwadze zasądził od Powszechnego Zakładu Ubezpieczeń S.A. w (...) na rzecz powoda R. W. kwotę 7.700 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 28 października 2010 roku do dnia zapłaty. Podstawą orzeczenia o odsetkach był art. 481 § 1 i 2 k.c. Odsetki naliczone zostały od dnia 28 października 2010 r., tj. od dnia, w którym pozwany, zgodnie z wykonaną wyceną potwierdził przyznaną powodowi tytułem odszkodowania kwotę 16.000,00 zł.

Sąd Rejonowy oddalił powództwo w części dotyczącej żądania zapłaty kwoty 512,40 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 12 listopada 2010 roku do dnia zapłaty, którą powód dochodził z tytułu oceny i kalkulacji napraw, wykonanej przez rzeczoznawcę techniki samochodowej mgr inż. J. M. uznając, iż łącząca strony umowa ubezpieczenia autocasco z dnia 13 listopada 2009 r. nie obejmowała swojej ochroną tego rodzaju kosztów.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 100 k.p.c. zd. 2 i § 6 pkt 4 w związku z § 2 ust 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego z urzędu.

Apelację od powyższego wyroku złożył powód. Zaskarżył wyrok Sądu Rejonowego w części tj. co do pkt 2 roku. Zarzucił Sądowi Rejonowemu:

- naruszenie art. 361 § k.c. poprzez nieuwzględnienie jego treści;
- naruszenie art. 328 § 2 k.p.c. poprzez zbyt lakoniczne uzasadnienie wyroku co do oddalenia powództwa, co w konsekwencji uniemożliwia poddanie go kontroli Sądowi II instancji

Podnosząc powyższe zarzuty wnosił o zmianę pkt. 2 zaskarżonego wyroku poprzez zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda zwrotu kosztów sporządzenia prywatnej oceny w kwocie 512,40 zł wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia 12 listopada 2010 r. do dnia zapłaty oraz o zasądzenie od pozwanej kosztów postępowania apelacyjnego według norm przepisanych, ewentualnie o uchylenie wyroku w części zaskarżonej apelacją i o przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji.

Uzasadniając apelację powód twierdził, że Sąd I instancji oddalił żądanie powoda o zwrot kosztu sporządzenia prywatnej opinii nie uwzględniając, że opinia biegłego sądowego z dnia 31.12.2012 r. sporządzona została m. in. na podstawie akt sprawy, w skład których wchodziła także prywatna wycena sporządzona przez rzeczoznawcę mgr inż.

J. M.. Pozwany odmawiał podwyższenia kwoty odszkodowania, powód zmuszony został dochodzić dalszych roszczeń w procesie sądowym. Aby móc ustalić wysokość dochodzonej kwoty zlecił wykonanie prywatnej wyceny szkody, za kwotę 512,40 zł. Powód nie posiada wiedzy fachowej, która pozwoliłaby mu na samodzielne dokonanie rzeczywistej wyceny szkody i określenie wartości roszczenia.

Sąd I Instancji oddalił powództwo uznając, iż umowa ubezpieczenia autocasco zawarta między powodem, a PZU S.A. nie obejmowała swoją ochroną tego rodzaju kosztów, tym samym naruszając dyspozycję art. 361 k.c. W myśl § 2 tegoż artykułu - w braku odmiennego przepisu ustawy lub postanowienia umowy, naprawienie szkody obejmuje straty, które poszkodowany poniósł, oraz korzyści, które mógłby osiągnąć, gdyby mu szkody nie wyrządzono.

Zdaniem powoda, we fragmencie uzasadnienia wyroku dotyczącym oddalenia powództwa Sąd Rejonowy niewyczerpująco przedstawił motywy rozstrzygnięcia, ograniczając się jedynie do wskazania, iż umowa ubezpieczenia autocasco zawarta z pozwanym nie obejmowała ochroną tego rodzaju kosztów. Tym samym uchybiono art. 328 § 2 k.p.c.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja jako bezzasadna podlega oddaleniu.

Sąd Rejonowy dokonał prawidłowych ustaleń faktycznych i prawnych, które to ustalenia Sąd Okręgowy w całości przyjmuje za własne.

Wbrew zarzutom apelacji Sąd Rejonowy uzasadnił w sposób wystarczający rozstrzygnięcie w części oddalającej powództwo. Bezzasadny jest wobec powyższego zarzut naruszenia art. 328 § 2 k.p.c.

Sąd Okręgowy podziela pogląd Sądu I instancji, że łącząca strony umowa ubezpieczenia autocasco nie obejmowała swoją ochroną kosztów dodatkowych opinii biegłych. Wskazać należy dodatkowo, że Ogólne warunki ubezpieczenia autocasco dla klienta indywidualnego oraz małego lub średniego przedsiębiorcy z dnia 9 lutego 2009 roku, stanowiące integralną część umowy zawartej pomiędzy stronami, określają w sposób wyraźny, w rozdziale III, zakres ubezpieczenia. Zakresem tym objęte są wyłącznie szkody powstałe w pojeździe bądź jego wyposażeniu. Zgodnie z treścią ogólnych warunków ubezpieczenia ubezpieczyciel zobowiązał się również zwrócić koszty dodatkowe (§ 25 ogólnych warunków). Nie wymienia jednak wśród nich kosztów prywatnej opinii biegłego, sporządzonej na potrzeby ewentualnego przyszłego postępowania sądowego. Sąd Rejonowy przyjął prawidłowo, że umowa ubezpieczenia nie obejmuje swoją ochroną tego rodzaju kosztów.

Odnosząc się do poglądu zawartego w uchwale Sądu Najwyższego z dnia 18 maja 2004 roku (sygnatura III CZP 24/04, OSNC 2005, nr 7 – 8, pozycja 17), w którym sąd ten wskazał, że odszkodowanie może, stosownie do okoliczności sprawy, obejmować także koszty ekspertyzy wykonanej na zlecenie poszkodowanego w postępowaniu przedsądowym, wskazać należy, że pogląd ten wyrażony został w sprawie, której przedmiotem była umowa ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych za szkody powstałe w związku z ruchem tych pojazdów. Istota ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej z art. 822 k.c. sprowadza się do tego, że zakład ubezpieczeń zobowiązuje się do zapłacenia odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, względem których odpowiedzialność za tę szkodę ponosi ubezpieczający albo osoba, na rzecz której zawarta została umowa ubezpieczenia. Reasumując swoje stanowisko Sąd Najwyższy w cytowanej uchwale stwierdził, że pojęcie szkody ubezpieczeniowej, gdy podstawą odpowiedzialności zakładu ubezpieczeń jest umowa odpowiedzialności cywilnej, jest tożsame z pojęciem szkody zawartym w art. 361 k.c. W skład takiej szkody, według ugruntowanego stanowiska doktryny i orzecznictwa, wchodzi wydatki i koszty związane ze zdarzeniem wywołującym szkodę.

Natomiast w sprawie przedmiotowej źródłem zobowiązania nie jest umowa odpowiedzialności cywilnej sprawcy zdarzenia wywołującego szkodę, a umowa ubezpieczenia autocasco zawarta przez poszkodowanego z zakładem ubezpieczeń. Skoro z jej treści nie wynika obowiązek odszkodowawczy zakładu ubezpieczeń, powód nie może domagać się zapłaty kwoty, która nie jest objęta treścią tej umowy, choćby poniósł dalsze szkody związane ze zdarzeniem, w

związku z którym uzyskał od ubezpieczyciela odszkodowanie (por. z uchwałą Sądu Najwyższego z dnia 18 marca 1994 r. III CZP 25/94, OSNC 1994/10/188, Lex 4054).

Wobec powyższego zarzut nieuwzględnienia przepisów prawa materialnego - to jest art. 361 k.c. – Sąd Okręgowy uznał za bezzasadny.

Wobec powyższego apelację oddalono na podstawie art. 385 k.p.c.